

ກໍາວິນິຈລັຍຂອງ ນາຍຟັນ ຈັນທຽນ ຕູກາກສາລັບຮັບມູນ

ທີ ៣៨/២៥៤៨

ວັນທີ ៣១ ມີນາຄມ ២៥៤៨

ເຮື່ອງ ສາລແບວນຄຣາຊສົມາສ່າງຄໍາໂດຍແຢ່ງຂອງຈຳເລຍ (ນາຍກອງສິນ ສອນໂຍຫາ) ຂອໃຫ້ສາລຮັບມູນ
ພິຈາລາວິນິຈລັຍຕາມຮັບຮັບມູນ ມາຕາ ២៦៥ ກຣົມພຣະຣາບບັນຍຸດືສຸຮາ ພ.ສ. ២៥៤៣ ມາຕາ &
ບັດຫຼືອແຢ່ງຕ່ອຮັບຮັບມູນ ມາຕາ ៩៣

ຂໍອເທົ່າຈົງໂດຍສະບຸ

ສາລແບວນຄຣາຊສົມາ ຂອໃຫ້ສໍານັກງານສາລຍຸດືຮັບມູນສ່າງໜ້າ ໂດຍແຢ່ງຂອງຈຳເລຍ (ນາຍກອງສິນ ສອນໂຍຫາ)
ໃນຄົດໝາຍເລບແດງທີ ៣៥០៥/២៥៤៥ ຂອໃຫ້ສາລຮັບຮັບມູນພິຈາລາວິນິຈລັຍຕາມຮັບຮັບມູນ ມາຕາ ២៦៥
ກຣົມພຣະຣາບບັນຍຸດືສຸຮາ ພ.ສ. ២៥៤៣ ມາຕາ & ບັດຫຼືອແຢ່ງຕ່ອຮັບຮັບມູນ ມາຕາ ៩៣ ຮູ່ໂນ່ມ
ໂດຍມີສາຮະສຳຄັ້ງ ສຽງໄດ້ດັ່ງນີ້

ພັນການອັນກາປະຈຳສາລແບວນຄຣາຊສົມາ (ໂຈທກ) ຍື່ນື່ອງນາຍກອງສິນ ສອນໂຍຫາ (ຈຳເລຍ)
ວ່າກະທຳຄວາມຜິດສູານທຳສຸຮາ ມີການນະໜີອີເຄື່ອງກຳລັ້ນສໍາຫັບທຳສຸຮາໄວ້ໃນກຣອບກຣອງໂດຍໄໝໄດ້ຮັບອນຸຍາຕ
ມີເຊື່ອສຸຮາໄວ້ໃນກຣອບກຣອງໂດຍໄໝໄດ້ຮັບອນຸຍາຕ ແລະມີໄວ້ກຣອບກຣອງໜຶ່ງສຸຮາທີ່ທຳເປັ້ນໂດຍຝ່າຝືນຕ່ອກຫຼາມຍາ
ຕາມພຣະຣາບບັນຍຸດືສຸຮາ ພ.ສ. ២៥៤៣ ມາຕາ & ມາຕາ ៣១ ພຣະຣາບບັນຍຸດືສຸຮາ (ລັບບັນທຶນ ២) ພ.ສ. ២៥៤៣
ມາຕາ & ໂດຍຈຳເລຍໃຫ້ກຣອບກຣອງພົ່ອບັນຍຸດືສຸຮາ ພ.ສ. ២៥៤៣ ມາຕາ ៣១ ພຣະຣາບບັນຍຸດືສຸຮາ (ລັບບັນທຶນ ២) ພ.ສ. ២៥៤៣
ມາຕາ & ບັດກັບຮັບຮັບມູນແຫ່ງຮາຊອານາຈັກ ພຸທະສັກຮາ ២៥៤០

ຈຳເລຍເປັນຄົນ ໄກສອນ ມີອາຊີ່ພເປັນເກຍຕຽກ ຕ້ອງໄດ້ຮັບຄວາມຄຸ້ມຄອງແລະໄດ້ຮັບກຣົບຕິຈາກຮັບ
ກາຍໄຕ້ບ່ອນບັນຍຸດືກຸ້ມາຍແລະຮັບຮັບມູນຍຸ່ງເສັມອກາກເທົ່າທີ່ຍືນກັບບຸກຄລອື່ນແຕ່ຈຳເລຍໄໝໄດ້ຮັບຄວາມເປັນຫຼຽມ
ຖຸກຈຳກັດສີທີ່ໃນກຣອບກຣອງອົງກອນ ສີທີ່ໃນກຣອບກຣອງອົງກອນ ອົງກອນ ພິ່ນຝ່າງເຮີຕປະເພີ່ນ ລວມທີ່ໄໝໄດ້ຮັບກຣົບ
ສັນບັນດຸນຮະບບເກຣຍຮັບມູນແບບເຕົວຈັກຮັບ

ທີ່ນີ້ ເນື່ອງຈາກພຣະຣາບບັນຍຸດືສຸຮາ ພຸທະສັກຮາ ២៥៤៣ ມາຕາ & ເປັນບ່ອນບັນຍຸດືທີ່ບັດຕ່ອ
ຮັບຮັບມູນແຫ່ງຮາຊອານາຈັກ ພຸທະສັກຮາ ២៥៤០ ມາຕາ & ມາຕາ ៦ ມາຕາ ៤៦
ມາຕາ ៤០ ມາຕາ ៤៧ ມາຕາ ៣៨ ມາຕາ ៩៣ ມາຕາ ៩៤ ແລະມາຕາ ៩៧ ດັ່ງນີ້

มาตรา ๕ บัญญัติว่า “ห้ามมิให้ผู้ใดทำสูรา หรือมีกิจกรรมหรือเครื่องกลั่นสำหรับทำสูราไว้ในครอบครอง เว้นแต่ได้รับใบอนุญาตจากอธิบดี

การออกใบอนุญาตให้ทำสูราสำหรับใช้ในบ้านเรือนให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง”

(๑) ความในมาตรา ๕ วรรคแรก เป็นบทบัญญัติที่ขัดต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๔๖ กล่าวคือ มาตรา ๔๖ แห่งรัฐธรรมนูญ เป็นการให้สิทธิเสรีภาพแก่เกษตรกร ซึ่งรวมตัวเป็นชุมชนห้องถังเดิม ย้อมมิสิทธิในการอนุรักษ์หรือฟื้นฟูจาริตระเพลณ ภูมิปัญญาห้องถัง ที่มีการทำกันมาตั้งแต่สมัยโบราณ ดังนั้น การที่จำเลยได้มีการรวมกลุ่มเป็นชุมชนห้องถังเพื่อทำสูราพื้นบ้าน เป็นลักษณะต้องด้วยความตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๖

(๒) ความในมาตรา ๕ วรรคแรก เป็นบทบัญญัติที่ขัดต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๕๐ ซึ่งเป็นสิทธิเสรีภาพในการประกอบอาชีพและการแบ่งบ้านโดยเสรี อย่างเป็นธรรม เนื่องจากการห้ามไม่ให้เกยตกรถบรรทุกสูราพื้นบ้านได้อย่างเสรี เพราะต้องขออนุญาต การทำต่ออธิบดีกรมสรรพสามิต หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการขออนุญาตล้วนแล้วแต่เป็นการจำกัดสิทธิของเกษตรกรในการประกอบกิจการหรือประกอบอาชีพและการแบ่งบ้านโดยเสรีอย่างเป็นธรรม เพราะหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ไม่เปิดโอกาสและเอื้อประโยชน์ให้เกยตกรถสามารถประกอบอาชีพการผลิตสูราพื้นบ้านและสามารถแบ่งบ้านโดยเสรีอย่างเป็นธรรม

(๓) ความในมาตรา ๕ วรรคแรก เป็นบทบัญญัติที่ขัดต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๗๖ ซึ่งรัฐจะต้องส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการกำหนดนโยบายการตัดสินใจทางการเมือง การวางแผนพัฒนาทางเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง รวมทั้งการตรวจการใช้อำนาจรัฐทุกระดับ เนื่องจากบทบัญญัติในมาตรา ๕ วรรคแรก แห่งพระราชบัญญัติสูรา พ.ศ. ๒๕๔๗ “ไม่ส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของเกษตรกรในการกำหนดนโยบายผลิตสูราพื้นบ้านเสรี รวมทั้งไม่เปิดโอกาสให้เกยตกรถตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐทุกระดับ เทืนได้จากหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่ปรากฏเป็นคำสั่งกระทรวงการคลัง ประกาศกระทรวงการคลัง ประกาศกระทรวง อุตสาหกรรม และระเบียบกรมสรรพสามิตที่มีผลบังคับใช้หลังจากมีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทยฉบับนี้ คำสั่งและประกาศดังกล่าวทั้งหมดเป็นนโยบายแห่งรัฐออกโดยอาศัยความ ตามมาตรา ๕ วรรคแรก แต่ขัดต่อเจตนาرمณ์ของรัฐธรรมนูญ”

๔) ความในมาตรา ๕ วรรคแรก เป็นบทบัญญัติที่ขัดต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๗๙ เนื่องจากรัฐจะต้องกระจายอำนาจให้ท้องถิ่นพึงตนเองและตัดสินใจในกิจการของท้องถิ่นได้เอง พัฒนาเศรษฐกิจท้องถิ่น... โดยคำนึงถึงเจตนาการณ์ของประชาชนในจังหวัดนั้น แต่ความในมาตรา ๕ วรรคแรก แห่งพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๕๕๓ ไม่ได้เป็นการกระจายอำนาจให้ท้องถิ่นพึงตนเอง และตัดสินใจในกิจการท้องถิ่นด้วยตนเอง พัฒนาเศรษฐกิจท้องถิ่น... เพราะหากเปิดโอกาสให้เกยตกรถ สามารถผลิตสุราเสริฟได้จะก่อให้เกิดรายได้ที่เกยตกรถในท้องถิ่นนั้นสามารถเสียภาษีให้แก่ท้องถิ่นที่จะนำมายพัฒนาเศรษฐกิจท้องถิ่นอย่างเป็นรูปธรรม การไม่เปิดโอกาสให้เกยตกรถผลิตสุราพื้นบ้านเสริฟได้ดังกล่าวจึงเป็นบทบัญญัติที่ขัดต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ในมาตรา ๗๙

๕) ความในมาตรา ๕ วรรคแรก เป็นบทบัญญัติที่ขัดต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๘๓ เนื่องจากรัฐต้องดำเนินการให้มีการกระจายรายได้อายางเป็นธรรม แต่ข้อความ ในมาตรา ๕ วรรคแรก นั้นไม่เปิดโอกาสให้เกยตกรถสามารถผลิตสุราพื้นบ้านเสริฟ ซึ่งมีมาแต่บรรพบุรุษ จึงไม่เปิดโอกาสให้เกยตกรถสร้างรายได้ให้กับครอบครัวได้อย่างเป็นธรรม และเมื่อได้พิจารณาหลักเกณฑ์ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้แล้วนั้น จะพบว่าไม่สามารถที่จะทำให้รัฐดำเนินการกระจายรายได้อายางเป็นธรรม อันเนื่องมาจากหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเหล่านั้นไปจำกัดสิทธิของเกยตกรถ โดยล้วนเชิง

๖) ความในมาตรา ๕ วรรคแรก เป็นบทบัญญัติที่ขัดต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๘๔ ในการที่รัฐจะต้องจัดระบบในการถือครองที่ดินและการใช้ที่ดินอย่างเหมาะสม... รักษายาoplประโยชน์ของเกยตกรถในการผลิตและการตลาดในสินค้าเกยตกรถให้ได้รับผลตอบแทนสูงสุด รวมทั้งส่งเสริมการรวมตัวของเกยตกรถเพื่อวางแผนการเกยตกรถและรักษายาoplประโยชน์ร่วมกันของ เกยตกรถ

๗) ความในมาตรา ๕ วรรคแรก เป็นบทบัญญัติที่ขัดต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๘๗ เนื่องจากรัฐต้องสนับสนุนระบบเศรษฐกิจแบบเสรี โดยอาศัยกลไกตลาด กำกับดูแลให้มีการแข่งขันอย่างเป็นธรรม คุ้มครองผู้บริโภคและป้องกันการผูกขาดตัดตอนทั้งทางตรง และทางอ้อม รวมทั้งยกเลิกและละเว้นการตรากฎหมายและกฎหมายที่ควบคุมธุรกิจที่ไม่สอดคล้องกับ ความจำเป็นทางเศรษฐกิจ ทั้งต้องไม่ประกอบกิจการแข่งขันกับเอกชน เว้นแต่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ ในการรักษาความมั่นคงของรัฐรักษายาoplประโยชน์ส่วนรวมหรือการจัดให้มีการสาธารณูปโภค

ตามมาตรา ๕ วรรคสอง พระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๕๔๓ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ซึ่งเป็นรัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๕๔๓ มีอำนาจตามมาตรา ๕๓ ไม่ได้ดำเนินการตราชฎากระทวงตามที่ได้กำหนดไว้ในมาตรา ๕ วรรคสอง เป็นการละเว้นไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย อันเป็นการก่อให้เกิดข้อบกพร่อง ทำให้เกยตกรรไม่ได้รับสิทธิตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ที่กำหนดไว้ในมาตรา ๔๖ มาตรา ๕๗ มาตรา ๖๐ มาตรา ๗๖ มาตรา ๗๘ มาตรา ๘๓ มาตรา ๙๕ และมาตรา ๙๗ การที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๕ วรรคสอง ก่อให้เกิดปัญหา ความได้เปรียบเสียเปรียบ มีการผูกขาดทางการค้าไม่รักษาผลประโยชน์ของเกษตรกรในการผลิตสินค้าเกษตร เพื่อให้ได้รับผลตอบแทนสูงสุด รวมทั้งไม่ส่งเสริมการรวมตัวของเกษตรกร เพื่อวางแผนการเกษตร และรักษาผลประโยชน์ร่วมกันของเกษตรกร เนื่องจากการออกกฎหมายระทวงเพื่อให้มีการออก ใบอนุญาตให้ทำสุราสำหรับใช้ในบ้านเรือนตามมาตรา ๕ วรรคสอง ทำให้ประชาชนที่บริโภคสุรา อันเกิดจากการผลิตของกลุ่มนธุรกิจที่อาศัยเงื่อนไขกฎหมายที่ดังกล่าวซึ่งเป็นลักษณะผูกขาดทางการค้า ทั้งทางตรงและทางอ้อม ทำให้ต้องซื้อสุราเพื่อบริโภคในราคากลาง ก่อให้เกิดปัญหาทางเศรษฐกิจ ในชุมชน เป็นการไม่สนับสนุนให้ชุมชนพึ่งตนเอง ไม่คุ้มครองผู้บริโภคตามมาตรา ๕๗ อีกทั้งเป็น การขัดขวางไม่ให้เกษตรกรมีสิทธิอนุรักษ์หรือฟื้นฟูจารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นตามรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๔๖

การอนุญาตให้เกยตกรทำและขายสุราพื้นบ้านอย่างเสรีนี้ ทำให้เป็นการส่งเสริมให้มีการมอมแมะ ประชาชนทั่วไปในการบริโภคสุราเพิ่มมากขึ้น ทั้งนี้ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีประชาชนบริโภคสุรามาก เป็นอันดับ ๕ จากรายงานการบริโภคสุราทั่วโลก เนื่องจากเมืองที่ห้ามไม่ให้เกยตกรทำและขายสุราพื้นบ้าน อย่างเสรีก็ตาม แต่ยังมีการทำและขายสุราโดยกลุ่มนธุรกิจที่ได้รับอนุญาตจากกรมสรรพาณิช หรือมีการนำเข้า สุราน้ำต่างประเทศมาขายในประเทศไทยอย่างมหาศาล โดยไม่มีการควบคุมการขาย ซึ่งเป็นไปในทาง ตรงกันข้ามกับที่กรมสรรพาณิชอ้างว่า สุราเป็นสินค้าที่ต้องมีการควบคุม การทำและการขาย โดยอาศัย หลักการที่ว่า “สุราเป็นสินค้าที่บริโภคแล้วอาจก่อให้เกิดผลเสียต่อสุขภาพและศีลธรรมอันดี ควรต้องมี การจำกัดการบริโภค” ดังนั้น การอนุญาตให้เกยตกรทำและขายสุราพื้นบ้านอย่างเสรี จะเป็นการทำ ให้เกยตกรมีอาชีพเพิ่มขึ้นและเป็นการเพิ่มรายได้แก่เกษตรกร รวมทั้งเป็นการเพิ่มมูลค่าผลผลิต ทางการเกษตรที่เคยตกต่ำและอาจเน่าเสียได้ง่าย ทำให้รัฐมีรายได้เพิ่มโดยเกยตกรที่ได้รับอนุญาตให้ทำ และขายสุราพื้นบ้านเสรี ชำระภาษีสุรา รัฐไม่ต้องสูญเสียงบประมาณในการเข้าแทรกแซงราคาผลผลิต

ทางการเกย์ตր อีกทั้งเป็นการอนุรักษ์และพื้นฟูเจตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีมาแต่โบราณ รวมถึงเป็นการคุ้มครองอาชีพเกย์ตระกรและคุ้มครองสิทธิประชาชนชาวไทยตามรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐

ศาลแขวงกรุงเทพมหานครได้วินิจฉัยว่า ประเด็นที่ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยตรงกับโจทก์ บรรยายมาในฟ้อง เท็งสมควรให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยในปัญหาข้อกฎหมายตามคำร้องนี้ โดยส่งไปยัง สำนักงานศาลยุติธรรมเพื่อดำเนินการส่งไปยังศาลรัฐธรรมนูญต่อไป

สำนักงานศาลยุติธรรมพิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีดังกล่าวอยู่ในบังคับรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ วรรคหนึ่ง ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยประเด็นว่า บทบัญญัติตามตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๕๕๓ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๓ หรือไม่

ข้อกฎหมาย

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

มาตรา ๘๓ “รัฐต้องดำเนินการ ให้มีการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรม”

พระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๕๕๓

มาตรา ๕ “ห้ามมิให้ผู้ใดทำสุรา หรือมีภาคชนะหรือเครื่องกลั่นสำหรับทำสุราไว้ในครอบครอง เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากอธิบดี

การออกใบอนุญาตให้ทำสุราสำหรับใช้ในบ้านเรือน ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง”

ประเด็นการวินิจฉัย

พระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๕ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๓ ไม่ต้องวินิจฉัย

คำวินิจฉัย

เนื่องจากศาลรัฐธรรมนูญ มีคำวินิจฉัยที่ ๓๗/๒๕๖๙ วันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๙ วินิจฉัยแล้วว่า พระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๕ ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๓ ไม่ต้องวินิจฉัย พิจารณาซ้ำอีก จึงวินิจฉัยว่า พระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๕ ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๓

นายพัน จันทร์ปาน

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ